

Lubomír Stanček

Najkrajšie veci

(Mt 5,17-37)

Drahí bratia a sestry! Keď prídete do obchodu a pýtate si nejaký tovar, dajú vám ho, ak majú. Predavačka vás potom požiada o zaplatenie požadovanej sumy zaň. A vašou povinnosťou je tento tovar zaplatiť.

Ale pozor! V dnešnom evanjeliu Ježiš hovorí toto: „Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojďte do nebeského kráľovstva.“

Položme si teda otázku: „Čo tým Ježiš myslel?“ Aká je tá Ježišova „väčšia“ spravodlivosť, alebo v inom preklade „znamenitejšia“ spravodlivosť? Aby sme mohli odpovedať na túto otázku, pozrime sa trochu na to, ako spravodlivosť chápali farizeji. Oni si mysleli, že vonkajším splnením všetkých prikázaní a predpisov obstoja pred Bohom, teda že budú spravodliví na základe splnenej povinnosti. Preto farizejov nazývali „ospravedlnenými“. Podľa židovskej dogmatiky totiž medzi Bohom a človekom existovala určitá dohoda. Podľa nej Boh ako obchodník mal sústavne zapisovať u každého človeka, čo dostal a čo má dať. Boh a človek stoja vedľa seba ako rovnocenní obchodní partneri. A preto všetky dobré skutky, ktoré človek vykoná, zapíše si Boh „na základe kúpno-právneho vzťahu medzi sebou a človekom ako pohľadávku človeka“. Ako ty mne, tak ja tebe. Ak ty, človeče, vykonáš dobré skutky, dostaneš plus, budeš zdravý, nadobudneš peniaze a budeš pozhnaný! Ak neurobíš nič dobré, dostaneš mínus, ochorieš, stihne ťa nešťastie, schudobnieš, nedostane sa ti požehnanie! Taká bola mienka synagógy. Urobili si z Boha obchodníka, obchodného partnera. Spravodlivosť postavená na „rúhaní sa Bohu“. Aké strašné bolo toto náboženstvo! Takúto spravodlivosť sa Ježiš snaží odvrhnúť a vytrhnúť zo srdca človeka ako jedovaný koreň. Preto hovorí učeníkom, že ak ich spravodlivosť nebude celkom inou, oveľa väčšou ako spravodlivosť farizejov, nevojdu do nebeského kráľovstva. Tieto Ježišove slová boli pravdivé, ale aj strašné pre farizejov a iných poslucháčov, lebo všetko zmenili. A v záverečných slovách reči na vrchu sa hovorí toto: „Keď Ježiš skončil tieto reči, zástupy žasli nad jeho učením.“ Boli hlboko otrasení tým, že Ježiš úplne odhalil farizejov, na ktorých všetci hľadali ako na spravodlivých, a že im celkom odoprel nebeské kráľovstvo.

Nie je, drahí bratia a sestry, Ježiš trochu nespravodlivý voči týmto farizejom? Ved' neurobili nič zlé, snažili sa len do bodky

dodržať Zákon. Ale Zákon nie je Boh. A ani Boh nie je Zákon. Zákon je len studený paragraf. A Ježiš neprišiel na svet ako studený paragraf, ale ako človek, ktorý má srdce. Ježiš dodržiaval Zákon a nebol ani zákonník, ani farizej. Viete prečo? Lebo on Zákon žil. On ho žil a tým ho naplnil. Naplnil ho sebou samým, lebo sa za nás obetoval. A keďže Boh je láska a obetoval sa za nás, môžeme povedať, že Ježiš je obetavou láskou. Obetavou láskou naplnil zákon a tým sa zákon stal väčšou spravodlivosťou.

Žijeme Boží zákon, milí bratia a sestry, alebo ho len dodržiavame? Ak ho len dodržiavame, nie sme ako farizeji, ktorí dodržiavajú zákon, aby boli spravodliví, ale nenaplnujú ho obetavou láskou ako Ježiš? Povedzte, keby sme dokázali zákon žiť, nebolo by krajšie na zemi? U Boha si nemožno kúpiť radosť a šťastie ako cukríky v obchode. Viete, prečo sa bojíme žiť zákon, prečo ho len dodržiavame? Lebo žiť zákon je veľmi ťažké. Žiť zákon vyžaduje väčšiu spravodlivosť a, ak treba, aj obeť.

Podobne ako v tejto filozofickej rozprávke od anglického spisovateľa Oscara Wilda, v ktorej píše: V meste stála socha zlatého princa. K nohám sochy si sadla lastovička, unavená dlhým letom do teplých krajín, a zaspala. Zrazu ju zobudila kvapka vody. Prebrala sa. Ved' neprší, čo to je? Pozrela hore a videla, že zlatý princ plače. „Prečo plačeš?“, pýtala sa. „Lastovička, plačem preto, lebo nemôžem ľuďom poskytnúť pomoc, ktorú potrebujú. Ale vieš čo, niečo predsa len urobím.“ A tak krajčírka, ktorá nemala čím zakúriť, daroval rubín zo svojho prsteňa. Chudobnému skladateľovi, ktorý nemal čo jesť, daroval zlaté oko. Malému dievčatku, čo predávalo zápalky a vysypali sa jej do kaluže, daroval druhé zlaté oko. „A teraz už leť, lastovička, lebo príde zima a ty zamrzneš,“ hovorí zlatý princ. „Neodletím, lebo sa mi zapáčilo ľuďom pomáhať. Odtrhnem zlaté lupienky a budem ich odnášať ľuďom.“ Richtárovi sa socha znevidela, dal ju vyhodiť. Ostalo z nej len srdce a na smetisko so sochou vyhodili aj mŕtve telo lastovičky, ktorá pri nohách zlatého princa zamrzla. Tu Boh povedal anjelom: „Prineste mi zo zeme dve najkrajšie veci.“ A oni priniesli srdce zlatého princa a mŕtve telo lastovičky.

V obchode si môžeme kúpiť hocičo, keď zaplatíme za tovar. Zadosťučiníme tým spravodlivosťou. Ale nikdy takáto spravodlivosť nie je dostačujúca, lebo v obchode sa nedá kúpiť srdce človeka naplnené láskou. Lebo láska sa nedá kúpiť, ona v človeku rastie. Amen.

Svätá Mária Bernadeta Soubirousová

Bože, ty prameň všetkého,
po dokončení stvorenia
vesmír si darom naplnil:
krásu dal si mu do vena.

A keď Boh všetko ukončil,
odpočinul si vo chvíli,
aby sme aj my po práci
oddychom sily šetrili.

Bože, daj ľuďom kajúcnosť,
by hriechy oplakávali,
by žili čnostným životom
a tebe vďaky vzdávali.

Keď príde Sudca najvyšší
a zem sa pred ním zachveje,
zaplav nám srdcia pokojom,
radosťou svätej nádeje.

Vyslyš nás, Otče láskavý,
pomôž nám, Kriste, Kráľ slávy,
s Otcom i Duchom Boh pravý,
a vládni, kraľuj nad nami. Amen.

Srdce hriešnika a úbožiaka

Ž 10,6,17: V srdci si takto hovorí: „Mnou nič nepohne, ani mňa, ani moje pokolenie nezastihne nešťastie.“ Pane, ty vyslychaš túžbu úbožiakov, vzpružuješ im srdce, ucho si k nim nakláňaš.

Spravodlivý Bože, tvoja spravodlivosť je iná ako spravodlivosť nás ľudí; tvoje myšlienky a cesty sú iné k než naše. Ty môžeš meniť srdce hriešnika a úbožiaka. Nikdy to však nerobíš proti ich vôli. A pretože vidíš do srdca jedného i druhého, vieš, čo v nich nachádzaš.

Pane, som rád, že si teraz môžem pred tebou uvedomiť: *Ty môžeš meniť aj moje srdce. Ty vidíš do môjho srdca.* Čo nachádzaš v mojom srdci: zmýšľanie hriešnika, ktorý si hovorí v srdci: *Mnou nik nepohne* - alebo srdce úbožiaka, ktorý dôveruje v tvoju pomoc a ktorému srdce vzpružuješ?

Uvedomujem si, že ty rozumieš tajomstvu zatvrdnutého srdca hriešnika.

Ty vieš, prečo sa necháva zachytiť pýchou, ktorá ničí a neprináša zmenu k lepšiemu.

Ty vieš, prečo úbožiak trpí a nestráca dôveru v teba.

Ty vieš, ako rýchlo viem zabudnúť na teba, na to, že iba ty všetkému rozumieš, a ako pri pohľade na tolké nespravodlivosti a utrpenia nechávam sa citovo rozrušiť, ako ma začnú ovládať pochybujúce myšlienky, ako sa pýtam: *Aký to má všetko zmysel?*

Ty, Pane, vieš, koľko smútku a otázok to vnesie do mojej mysle i srdca. Dnes však cítim predovšetkým potrebu modliť sa, byť s tebou, pred tebou si úprimne a pravdivo otvoriť svoje srdce. Cítim potrebu počúvať Ťa, nechať si tebou vychovávať svoje srdce. Túžim, môj Pane, modliť sa za srdcia všetkých ľudí a prosiť o tvoju múdrosť a milosť, ktorou budeme načúvať svojmu srdcu a spoznávať, že ty si ho stvoril, ty mu rozumieš, ty jediný upokojíš jeho nepokoje, ty si jeho naplnením a najväčším šťastím.

Ďakujem ti, že meníš aj srdcia tých, ktorí si hovoria: *Mnou nič nepohne*, ktorí o teba nestoja a myslia si, že Ťa nepotrebujú.

Ďakujem ti, že vzpružuješ srdcia tých, čo prežívajú situácie, ktoré z nich robia úbožiakov.

Bože, sám musím pred tebou úprimne vyznať:

Som *hriešnik*. Vďaka tvojej milosti však hriešnik, ktorý tebou nepohŕda, ktorý v sebe objavuje svoju úbohosť a slabosť. No hriešnik, ktorý vie, že ho miluješ. Som aj úbožiak, ktorému srdce vzpružuješ, otváraš mi oči, aby som videl, kým som. Dávaš mi vidieť, ako zranenie a zneuznanie druhých by chcelo určovať moje zmýšľanie.

Prosím Ťa, naplň ma svojím Duchom, aby som žil, veril, trpel a najmä miloval láskou, múdrosťou a silou tvojho Srdca.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Národný týždeň manželstva: V dňoch 13. - 19. februára prebieha na Slovensku Národný týždeň manželstva. Je príležitosťou posilniť manželský zväzok. Niektoré podnety prináša aj farnosť Časť. Ponuka prednášok alebo aj zľavy v miestnych reštauráciách v Častej sú na výveske.

Púť do Bratislavy: Púť do katedrály sv. Martina v Bratislave bude v sobotu 4. marca.

Program:

10,00 - otec biskup J. Hal'ko - výklad o katedrále a o sv. Martinovi

11,30 - sv. ruženec

12,00 - sv. omša s biskupom
uctenie relikvie sv. Martina

bonus - klenotnica a krypty

Príhlásiť sa možno v sákrstii kostola.

Byť chudobný

Nevieš, čo to je:

byť chudobný ako milióny ľudí v chudobných krajinách. Ty nevieš, čo to je.

Zbúraj svoj dom a postav si búdu z plechu, hliny či kartónu. Žiadna spáľňa ani domáci bar. Namiesto kresiel debny. Zbav sa auta. Odpoj elektrinu, telefón, plyn a vodovod. Noviny, hifi-vežu, chladničku, mrazničku -to všetko daj preč. Nijaké pekné oblečenie. Keď ochorieš, nerátaj s lekárom, lekárňou ani s nemocnicou.

Keď budeš takýto chudobný,
budeš mať rád tých,
čo majú všetkého nadbytok
a nechcú sa deliť?

Naučíš sa
bohatých nenávidieť.

Obávam sa, že
v mnohých krajinách to aj tak je.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť!“

Sväté omše v 6.týždni cezročného obdobia - (A)

13.II. pondelok

17:00 Za Ť z rodiny Krajčirových

14.II. utorok

17:00 Za Ť Ferdinanda a Viktóriu Grancových
a syna Antona

15.II. streda

17:00 Svätá omša v Štefanovej

16.II. štvrtok

17:00 Za Ť Cypriána a Máriu Macákových a rodičov

17.II. piatok

17:00 Za Ť Štefana Vavrinčika a rodičov

18.II. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

Upratovanie kostola: 325-352

19. II. 7.nedeľa cezročného obdobia - (A)

08:00 Za Božie požehnanie

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

11:00 Za farníkov

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

13.II. pondelok Sv. Benignus, kňaz a mučeník

14.II. utorok Sv. Cyril, mních a sv. Metod, biskup, patróni Európy

15.II. streda Sv. Klaudius la Colombière, kňaz

16.II. štvrtok Sv. Juliana, panna a mučenica

17.II. piatok Sedem sv. zakladateľov Rehole Služobníkov
Panny Márie - **Esp**

18.II. sobota Sv. Mária Bernadet Soubirousová, panna

11. KTO CHCE BYŤ PRVÝ

(Mk 9, 33 – 37)

Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: „O čom ste sa zhovárali cestou?“ Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší. Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“ Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: „Kto prijíma jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Uvažujme:

Keď prišli apoštolí do Kafarnauma a boli v dome, Pán Ježiš im položí otázku: „O čom ste sa cestou zhovárali?“ (Mk 9, 33b) Mieri ňou priamo do ich srdca a vnútra. Tým nielen dosvedčuje, že vie, čo je v človeku, a hľadá nie na vonkajšok, ale na srdce človeka, ale aj vychováva srdcia svojich apoštolov. Vie, že srdce rozhoduje o tom, kto sme a akí sme, ako sa správame.

Pán Ježiš nevyšetruje apoštolov ani ich neponižuje. Chce im pomôcť riešiť ich vnútorný svet a vniesť doň svetlo, pokoj a správne usmernenie. Ako veľmi sa vnútorne trápime, a to aj vtedy, keď sa hanbíme o tom hovoriť alebo jednoducho o tom nehovoríme ako apoštolí.

Ich odpoveďou na Ježišovu otázku bolo mlčanie. To, čo by sme nemali prehliadnuť, sú Ježišove slová i postoj, ktorý zaujme. Ježiš sa neurazí, nerobí výčitky, nezosmiešňuje. Hoci ich učí, zostáva služobníkom. Ukazuje, ako treba slúžiť. Je medzi nimi najväčší. Je prvým, a predsa sa stáva posledným zo všetkých a služobníkom všetkých. Ježiš vyučuje svojich apoštolov nielen slovami a obrazne, keď poukazuje na dieťa ako na vzor, ale najmä svojím príkladom, svojou slúžiacou láskou.

Prijímať druhého v láske, ktorá slúži, znamená prijať samého Ježiša a v ňom zasa nebeského Otca.

Povzbud'me sa:

Ako mladý kaplán som navštívil staručkého kňaza, profesora a bývalého špirituála. Bol správcom malej farnosti. Keď ma vypravádzal z fary, zbadalo ho na ulici malé dieťa a hneď mu s úsmevom išlo v ústrety. On sa mu venoval s veľkou láskou, úctou a poníženosťou. Prechádzali tadiaľ mladí i dospelí a všetci boli radi, že sa s kňazom mohli stretnúť. Vtedy som si uvedomil tajomstvo tohto staručkého kňaza s vrúcnyim vzťahom k ľuďom a s rovnakým vzťahom ľudí k nemu. Bola to jeho pokorná láska, s ktorou posluhoval. Bol prvý vo farnosti, lebo slúžil všetkým.

Pýtajme sa:

Pobáda ma moja túžba byť prvým k tomu, aby som slúžil s láskou ako Pán Ježiš? Prijímam evanjeliové kritérium, podľa ktorého som najväčší vtedy, keď všetkým slúžim?

Na čo by sa ma Pán Ježiš celkom otvorene spýtal v tejto chvíli? Oslovuje ma Ježišov postoj, pokora a chápanie lásky k apoštolom, ktorí mlčia? Neprepadáť nervozite, urážke a neláskavosti, ak mi niekto neodpovedá na moje otázky? Chránim sa pred neláskavým a povýšeneckým prístupom k tým, ktorým mám slúžiť? Ako sa správam k slabším? Nezraňujem ich a neponižujem? Čo si to odo mňa

vyžaduje?

Konajme:

Často, ale najmä každý piatok sa budem modliť *Litánie k Srdcu Ježišovmu* a v škole Ježišovho Srdca prosiť o pokorné, slúžiace a tiché srdce.

Modlime sa:

Ježišu, tichý a pokorný srdcom, k tebe prichádzam s vďakou za tvoj vzťah ku mne. Ďakujem aj za slová, ktorými ma učíš ako byť prvým a najväčším. Na tvojom Srdci sa chcem učiť, ako mám takým podľa evanjelia aj byť. Chcem si prosiť o silu takým sa stávať. Prosím, pretvor moje srdce, vlož doň svojho Ducha, aby som sa mohol stávať láskou, ktorá slúži.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“-meditácie nad Markovým evanjeliom

Vydržať! Vydržať!

Blažený, kto sa odovzdá do Božích rúk, blažený, kto dúfa.

Charles Péguy

V miestnej knižnici mali knihu, na ktorej bolo vidieť, že ju mnohí čítali. Mala názov Hrdinovia všedného dňa. Nebola v nej reč o hrdinských postavách, ktorých mená zaznamenali dejiny, ale o mnohých nenápadných drobných ľuďoch, ktorých mená nenájdete v lexikónoch, ktorých činy však nie sú o nič menej hrdinské než činy slávnych veľikánov.

Rázný útok môže byť smelý čin, no húževnaté vytrvanie je smelšie. Útok je krátky, prudký, unáša ho strhujúci elán napredovania. Je nápadný a každý si ho všimne. Vytrvalosť je oproti tomu zdĺhavá, únavná, vyčerpávajúca, niet v nej dramatickosti, jej ťažkosť málokto spozná a jej smelosť sa vždy podceňuje.

Odvaha je dobrá - vytrvalosť je lepšia.

Každý lekár, každá sestra pozná typ odvážlivca, ktorý si bez váhania ľahne na operačný stôl, ale na nemocničnom lôžku už vôbec nepôsobí takým smelým dojmom, lebo ustavičné ležanie a čakanie, raz na meranie teploty, inokedy na jedlo alebo na prášok na spanie, mu ide na nervy. No najväčšmi mu ide na nervy, že vždy potrebuje pomoc iných ľudí pri čistení zubov, česaní, umývaní rúk a iných banálnych činnostiach. Je všeobecne známe, že aj ten najodvážnejší hrdina vyzerá v dlhých spodkoch, no, povedzme, tak trochu smiešne a aj najslávnejšia športovkyňa vzbudzuje súcit, keď si už nevie rady bez prehánadla. Vtedy odvaha málo pomôže...

Hrdinami všedného dňa sú: sprievodca v autobuse, ktorý s neúnavnou privetivosťou vykonáva svoju službu; čašníčka, ktorá spoľahlivo a s porozumením plní aj tie najnervóznejšie želania svojich hostí; manželka, ktorá to vo vernosti vydrží s mužom-opilcom; rodinní príslušníci, ktorí sa vo dne v noci ochotne starajú o svojho pacienta. A hrdinom všedného dňa je práve chorý človek, ktorý s neúnavnou trepezivosťou znáša svoje ťažké dni aj bezsenné noci.

Sú ľudia, ktorí dobre pracujú, ale zle spia. Neustielajú si v náručí Prozreteľnosti. Majú síce odvahu pracovať, ale nemajú odvahu vypnúť, oddychovať a spať.

Blažený, kto sa zverí do Božích rúk.

Ch. Péguy

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Kedy budeme mať dobrých otcov aj kňazov? Keď budeš dobrou matkou!

Boh nestvoril dokonalejšiu nádobu, ako je žena. Ženské srdce je najkrajšia a najlepšia nádoba pre lásku. Ženy, Boh vás stvoril pre lásku. Som si istý. Všetky.

Čo je v tvojej nádobe? Hnojovka a močovka? Prosím, očisti to! Prečo? Lebo muž to všetko vypije. Vieš, čo sa stane potom? Prepáčte za výraz, všetko vydávi, vygrcia von, aj s tebou. Iba ak nájde v tvojej nádobe čistú vodu, budeš pre neho príťažlivá do konca života.

Buď je to duchovné materstvo - zasvätené osoby, alebo telesné materstvo - matky, ktoré rodia deti. Alebo sa ani nevydám, ani za rehoľnú sestru, ale zastupujem matku všade tam, kde chýba. Pri starých, chorých a opustených. Určite ťa Boh stvoril pre materstvo.

Aké je to tvoje? To ja neviem, ale som si istý, že ťa Boh stvoril pre materstvo. Existuje aj štvrté materstvo, ale to ťa neuspokojí: štrikovanie rukami, jazykom, papučky, televízor, cigaretky.

Materstvo je ako svieca. Svieca pomaličky svieti, stravuje sa, umenšuje, ale svieti. Elektrina zhasne, no vďaka horiacej svieci sa nikto nepotkne na schodoch. Svieca nevykrikuje: Ja sa spaľujem, zmenšujem. Svieca svieti. Spaľuje sa a to jej dáva zmysel a význam.

Ty si žena a matka a z teba musí pomaly ubúdať a musíš svietiť životom. Ak nebudeš dobrou matkou, nebudeme mať dobrých kňazov ani dobrých otcov.

Čo znamená byť dobrým otcom? Dobrý otec je to isté ako dobrý kňaz, nie je to menej. Byť dobrým otcom sa rovná byť dobrým kňazom v rodine.

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica život“

7. Modlitba tých, ktorí sú týraní

„Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť“ (Mt 5,4.11).

Ježiš hovorí: „Čím pokornejšie ku mne voláš, tým mocnejšou sa stávaš nado mnou.“

bl.Zdenka

Milovaná sestra Zdenka, ty si vo väzení zakúsila neľudské zaobchádzanie, ponižovanie a týranie. Ty vieš pochopiť človeka, ktorý je vo svojom najhlbšom vnútri pozbavený ľudskej dôstojnosti, slobody a úcty.

Prosím ťa o tvoj príhovor za účinnú pomoc. Vypros mi u Pána, ktorý je blízky všetkým, ktorí trpia, aby ma v mojom vnútri naplnil silou svojho Ducha Potešiteľa a aby mi vlieval novú nádej na pokojný život.

Blahoslavená Zdenka, príhovárať sa za mňa!

Kongregácia milosrdných sestier Svätého Kríža „Modlitby za chorých“

Radost' alebo nuda?

Pred niekoľkými týždňami v rámci družobných vzťahov medzi strednými školami gymnaziálneho typu navštívilo Slovensko niekoľko mladých ľudí z Nemecka. Naši pedagógovia a študenti sa o nich postarali naozaj príkladne. Primerané ubytovanie v novučičkom hoteli, bohatý program. Zo strany 16 - 17-ročných mladých ľudí sa však stretávali s prejavmi odmietnutia a neustáleho kritizovania. Slovenskí pedagógovia, ktorí majú všelijaké skúsenosti v našich školách, krútili hlavami nad vyčítaním študentov v nočných hodinách na hotelových chodbách. Tieto deti z „dobrych“ rodín spúšťali hasiace prístroje alebo doslova demolovali zariadenie izieb. Verím, že sú doma iní. Nemeckí profesori ich ospravedlňovali:

„Sú unudení.“

Pravdu má asi Dávid Maria Turollo, ktorý vo svojej knihe *Aj Boh je nešťastný* (napísal ju v čase liečenia zhubného nádoru, a preto má jeho svedectvo veľkú hodnotu), povedal, že dnes si môžeme vybrať medzi radosťou a nudou, medzi skúsenosťou sv. Františka z Assisi, ktorý ospevoval dokonalú radosť, a skúsenosťou Giacoma Leopardiho, ktorý zasa vo svojich filozofických dielach paradoxne tvrdí, že najvznešnejším pocitom človeka je nuda.

Páter Turollo dodal, že dnešná doba je, žiaľ, skôr leopardiovská než františkovská. A mal pravdu, pretože mnohí mladí ľudia prežívajú tento smutný pocit nudy, zrodený neraz z presýtenosti. Takýto pocit vedie potom človeka k činom, ktoré majú prekonať jeho duševný stav, pomôcť mu uniknúť tlaku použitím najrozličnejších prostriedkov: od drogovania po hádzanie kameňov do áut idúcich po diaľnici, od šialených jásd a riskantných pretekov po ohlušujúci, podľa niektorých oslobodzujúci, rachot diskotiek, od demolovania telefónnych kabín po samoučelný vandalizmus. A to všetko len preto, aby sa zbavili nudy.

Nemali by sme zabúdať na skutočnosť, že my sme stvorení pre radosť a máme kráčať k tomuto horizontu, ktorý je prirodzený pre náš život. Pokúsme sa v našom živote obrátiť k radosť v duchu sv. Františka, ktorý pochopil, že radosť je Božím znamením. A zavrhnime pre seba i pre druhých leopardiovskú alternatívu nudy, ktorá gniavi naše žitie.

Kňaz Franco Fusetti spomína jednu modlitbu pred jedlom v táboroch abbé Pierra, v ktorých je veľa mladých. Modlitba znie: „Pane, daj chlieb tomu, kto je hladný, a daj hlad tomu, kto má chlieb.“ Je to hlad po hodnotách, spolupatričnosti, pravej radosťi, ktorá sa rodí z lásky.

Všetkým mladým posielam želanie v podobnom štýle, v akom sa v Írsku lúčia ľudia pred začiatkom novej cesty: „Nech sa pred tebou otvára cesta, nech ti vietor fúka vždy do chrbta, nech slnko ožiarí tvoju tvár, nech dážď zvlaží tvoje polia a nech ťa až do nášho najbližšieho stretnutia chráni Boh dlaňou svojej ruky.“

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku